

111. Møde.

Onsdag den 4. Maj Kl. 12⁴⁵.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Læringsforholdet.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2262).

Formanden: Uden det høje Tings Samtykke kan denne Sag ikke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som meddelt. (Ophold). Det er meddelt.

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Peder Hedebo: Efter den Behandling, som Lovforslaget har faaet, først i Folketinget og nu her i Tinget, kan vi fra vor Side ikke stemme for det. Vi beklager, at det er kommet dertil, at da denne gamle Lov fra 1889 endelig skal revideres, er Resultatet af Revisionen blevet saadan, at vi maa gaa imod det. Vi føler os brøstholdne over, at Regeringspartierne ikke har kunnet vise Imødekommenhed overfor de af os rejste Krav; vi mener nemlig at have nogle Betingelser for at vide Besked med, hvilke Krav der rører sig i de store Kredse af Befolkningen, som i første Linie berøres af denne Lov, og vi mener ogsaa at have nogen Indsigt i, hvorledes denne Sag ligger i det praktiske Liv. Jeg føler mig overbevist om, at det vilde have været klogt af Regeringspartierne, ogsaa set fra deres eget Standpunkt, om de havde forhandlet sig til Rette med os. Paa de forskellige Stadier af Sagens Behandling har vi jo paa ingen Maade stillet os doktrinære eller fremsat et Ultimatum, tværtimod, vi har vist stor Bevægelighed og god Villie til baade formelt og sagligt at forme vore Ønsker saaledes, at der kunde synes Mulighed for at naa til Enighed. Resultatet er altsaa alligevel blevet det andet, hvilket jeg beklager, og saaledes som Lovforslaget nu foreligger til endelig Vedtagelse, maa jeg anbefale at stemme imod det.

Gunnar Fog-Petersen: I Mødsætning til den sidste ærede Taler vil jeg an-

befale at stemme for Lovforslaget i den Skikkelse, det nu har, fordi det indeholder betydelige Fremskridt. Jeg anbefaler i dette Tilfælde mit Parti ikke blot at spise, medens Maden er paa Bordet, men ogsaa at spise den Mad, der er paa Bordet. Lovforslaget indeholder en Bestemmelse om, at Loven skal revideres i 1924, og det er min Opfattelse, at man til den Tid vil komme bort fra Politiets Indflydelse paa dens Forvaltning; der er, som jeg før har sagt, ikke nogen naturlig Forbindelse mellem denne Lov og Politiet, og jeg tror ikke, Forbindelsen vil holde.

Ordføreren (Johannes Jensen): Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Peder Hedebo) brugte under sin Motivering af, hvorfor hans Parti vilde stemme mod Lovforslaget, Udtrykket: „denne gamle Lov af 1889“. Det er rigtigt, den nu bestaaende Læringslov er fra 1889, og den er for saavidt gammel, men den var for sin Tid et betydeligt Fremskridt, og det kostede den Mand, der først og fremmest gik i Brechen for at faa den gennemført — et gammelt skattet Medlem af dette høje Ting — megen Kamp at faa den vedtaget. Den vakte da ogsaa, ikke mindst i de Kredse, den skulde gælde for, megen Modstand. Dette er sikkert Grunden til, at Loven har kunnet holde saa længe, og den har i og for sig været nogenlunde tidsvarende lige op til Dato.

Naar nu det ærede Medlem erklærer, at han ikke kan stemme for det foreliggende Lovforslag, fordi man fra anden Side ikke har imødekommet de Ønsker, som han og hans Parti har næret, maa jeg dog dertil sige, at Sagen har været Genstand for lange Forhandlinger i Folketinget, og det forekommer mig, at det socialdemokratiske Parti har haft Lejlighed til at føre sine Ønsker frem under denne Behandling, og at man fra anden Side i nogen Maade har søgt at imødekomme dem. Dertil kommer, at man har imødekommet det ærede Medlems Parti ved at indsætte en Revisionsbestemmelse, som aabner Udsigt til, at man vil vende tilbage til Sagen om en 3—4 Aar.

I Anledning af det ærede Medlems Bemærkninger vil jeg gerne nævne nogle af de Punkter, hvor det foreliggende Lovforslag adskiller sig fra den bestaaende Lov. Det bestemmes nu, at den, der antager Læringslov, skal være Fagmand eller holde en Stedfortræder, som er Fagmand. Læretiden kan afbrydes i indtil et Aar for at give Læringsmanden Lejlighed til at modtage teoretisk Undervisning, og Mesteren skal